

ČESKÁ ŠKOLNÍ INSPEKCE

Oblastní pracoviště

Střední Čechy

Inspekční zpráva

Střední průmyslová škola stavební, Mělník, Českobratrská 386

Českobratrská 386, 276 01 Mělník

Identifikátor školy: 600 007 375

Zřizovatel: Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy, Karmelitská 7, 118 12 Praha 1 -
Malá Strana

Školský úřad Mělník, nám. Míru 30, 276 01 Mělník

Termín konání komplexní inspekce: 18. - 26. října 1999

Čj.	034 142/99-5075
Signatura	kc3ft201

ZÁKLADNÍ ÚDAJE

Střední průmyslová škola stavební vznikla v Mělníku před 46 lety. V současné době je příspěvkovou organizací s právní subjektivitou, která sdružuje kromě vlastní školy s kapacitou 250 žáků (IZO 000 069 078) ještě Domov mládeže (IZO 108 029 751) s kapacitou 60 lůžek a Školní jídelnu (IZO 102 774 919) s kapacitou 390 jídel, která je umístěna v suterénu školní budovy.

Škola má v Mělníku dvě odloučená pracoviště:

- Na Polabí 2778 - budova Domova mládeže
- Pražská 416 - budova tělocvičny

Všechny tři budovy jsou majetkem školy.

Ve školním roce 1999/2000 poskytuje škola úplné střední odborné vzdělání ve dvou studijních oborech:

36-41-M/001 Pozemní stavitelství, čtyřleté denní studium

36-46-3, 6 Stavebnictví se zaměřením 01 Pozemní stavitelství - dobíhající experimentální dvoustupňové denní studium s délkou studia 5 let.

V devíti třídách prvního, druhého, třetího a pátého (experimentální obor) ročníku studuje 219 žáků.

Ve školní budově je 18 učeben (9 kmenových a 9 odborných), 2 dílny pro praxi a školní knihovna, která má 3700 svazků. Učebny jsou prostorné, světlé a čisté, školní nábytek je zánovní či renovovaný a vyhovuje antropometrickým i hygienickým požadavkům. Školní budova je v dobrém technickém stavu a estetika jejího interiéru je velmi dobrá.

HODNOCENÍ KVALITY VZDĚLÁVÁNÍ

Vyučovací předměty obsažené v učebním plánu dvou výše uvedených studijních oborů byly při komplexní inspekci rozděleny do šesti skupin:

český jazyk a literatura, cizí jazyky, společenské vědy, tělesná výchova, přírodní a technické vědy, odborné předměty.

Při hospitacích byly sledovány zejména tyto jevy:

plánování a příprava výuky, podmínky výuky, organizace, formy a metody výuky, motivace a hodnocení, interakce a komunikace.

Výsledky výuky nebyly v žádné ze skupin předmětů zjišťovány a hodnoceny, protože inspekční tým neměl k dispozici standardizované evaluační nástroje.

Plánování a příprava výuky nejsou hodnoceny odděleně u každé skupiny předmětů, protože tyto jevy mají ve všech sledovaných předmětech (s výjimkou předmětu Praxe) shodný postup a tyto společné rysy:

- časová dotace odpovídá schválenému učebnímu plánu, případné úpravy jsou v souladu s učebními dokumenty
- členění učiva do jednotlivých ročníků odpovídá učebním osnovám
- nepovinné předměty nejsou nabízeny
- ve škole nejsou žáci se specifickými poruchami učení a chování
- učební osnovy jsou jednotlivými učiteli rozpracovány do tematických plánů se stanovením časové dotace, projednány a schváleny předmětovými komisemi a ředitelkou školy
- v dosavadním průběhu školního roku je vyučováno dle zpracovaných plánů (s minimálními odchylkami vycházejícími z aktuální situace ve třídě)

Plánování a příprava výuky vzhledem ke vzdělávacímu programu jsou hodnoceny v jednotlivých skupinách předmětů jako velmi dobré, v případě přírodních a technických věd jako příkladné.

Český jazyk a literatura

Povinný maturitní předmět vyučuje ve všech devíti třídách školy učitelka s odbornou i pedagogickou způsobilostí a dlouholetou praxí. Je vedoucí předmětové komise „všeobecných předmětů“ a současně i organizátorkou olympiády v českém jazyce a většiny kulturních akcí ve škole, zejména Klubu mladého diváka.

K vyučování předmětu jsou využívány kmenové učebny jednotlivých tříd, které odpovídají psychohygienickým zásadám a jsou vybaveny standardním školním nábytkem. Odborná učebna se zaměřením na vyučování mateřskému jazyku nebo české literatuře ve škole není. Speciálně pro výuku tohoto předmětu nejsou k dispozici didaktické pomůcky ani audiovizuální technika. V několika učebnách a na školní chodbě je obrazový přehled o vývoji stavebních slohů. Žáci mají učebnice, pracovali s nimi jen v jedné ze sledovaných hodin. Dostávají však okopírované úryvky z děl probíraných autorů, se kterými pak ve vyučování pracují. Ve školní knihovně je 1300 svazků krásné literatury, kterou si žáci mohou půjčovat.

Pět sledovaných vyučovacích hodin mělo z hlediska organizace, metod a forem výuky shodnou nebo podobnou strukturu: zahájení, individuální nebo orientační zkoušení, výklad nového

učiva, zápis do sešitů, stručné závěrečné shrnutí. Učivo bylo interpretováno věcně správně, organizační pokyny byly jasné a srozumitelné. Sledované literární hodiny měly tyto další rysy:

- převažoval v nich verbální projev učitelky, metodické pomůcky ani audiovizuální technika nebyly použity
- výklad kladl důraz na literární historii, učivo bylo předáváno v „hotové a konečné“ podobě určené k pamětnému osvojení, málo prostoru bylo věnováno aktualizaci učiva a významu děl pro současného čtenáře
- ve struktuře hodin byl malý časový prostor pro shrnutí učiva a zejména pro vyjádření vlastního názoru žáků na probírané učivo (dílo, úryvek), individuální schopnosti a čtenářské zkušenosti žáků nebyly zohledňovány
- do sešitů si žáci zapisovali faktografii uvedenou v učebnicích

Vyučovací hodiny jsou vždy zahajovány oznámením programu hodiny, ale výrazně motivující roli tento prvek většinou nemá. Zřetelné mezipředmětové vazby nebyly zaznamenány. Způsob hodnocení žáků ve vyučování je standardní: individuální ústní nebo písemné zkoušení, které má návaznost na probírané učivo. Otázky při zkoušení byly zaměřeny jak na pamětní zvládnutí učiva, tak i na pochopení vztahů a souvislostí literárního vývoje. Ve sledovaných hodinách byla klasifikace objektivní a učitelkou zdůvodněná. Chybělo však hodnocení výkonů a aktivity žáků v závěru hodiny a zejména zhodnocení úspěšnosti v dosažení deklarovaného cíle vyučovací hodiny.

Úroveň verbální i neverbální komunikace učitelky je velmi dobrá. Interakce a komunikace mezi učitelkou a žáky byla však určena formou tradičního vyučování s převahou aktivní role učitelky a víceméně pasivní role žáků. Cílený nácvik komunikativních dovedností nebyl v hospitovaných hodinách realizován. Žáci měli velmi omezený prostor pro diskusi, různost názorů se neprojevila, komunikace mezi žáky navzájem neprobíhala. Žáci byli ukázněni a plnili pokyny učitelky.

Výuka českému jazyku a literatuře je po personální stránce zajištěna příkladně, materiální a psychohygienické podmínky výuky jsou dobré. Organizace výuky i použité formy a metody práce se stereotypně opakují, jen v omezené míře vedou žáky k aktivitě během vyučování a mají tak spíše průměrnou úroveň. Účinnost motivace je dobrá a při hodnocení žáků jsou pozitiva a negativa v rovnováze. Všechny sledované hodiny měly celkově průměrnou úroveň.

Cizí jazyky

Ve škole se vyučuje dvěma cizím jazykům - anglickému a německému, z nichž si žáci jeden volí pro výuku v 1. - 4. ročníku a jako volitelný předmět jsou zařazeny k maturitní zkoušce. Oba jazyky vyučují učitelky s odbornou i pedagogickou způsobilostí, kterou škola v plném rozsahu využívá a která příznivě ovlivňuje kvalitu výuky.

Materiální podmínky pro vyučování jsou velmi dobré, každému z předmětů se vyučuje v samostatné odborné učebně, která vyhovuje psychohygienickým potřebám žáků, je vybavena standardním školním nábytkem, základními metodickými pomůckami a didaktickou technikou (nástěnné mapy, nástěnné tabule mluvnického učiva, obrazy se situačními schémata pro konverzaci, audiokazety, slovníky, texty k procvičování a utvrzování vědomostí, německé časopisy a noviny). Technika se dle možností modernizuje, pomůcky se průběžně doplňují. Všichni žáci mají učebnice, se kterými se v hodinách trvale pracuje. Estetika učebního prostředí má dobrou úroveň.

Hospitované vyučovací hodiny byly obsahově připraveny a strukturovány se záměrem žáky aktivizovat. Organizační pokyny byly vedeny ve vyučovaném jazyce a byly přiměřené znalostem žáků, při pochybách si jejich porozumění učitelky ověřovaly. Scénář vyučovacích hodin se příliš nelišil, převažujícími metodami byl výklad, vysvětlování, řešení a procvičování úloh. V hodinách je běžná společná i individuální práce s učebnicí, poslech originálního textu a kontrola jeho porozumění. Oživením hodin je zařazování reálií z německy mluvících zemí. Konverzační složka převládala nad písemnou. Organizace výuky a pracovní tempo byly přizpůsobeny pomyslnému průměru třídy. Rozdíly ve znalostech jazyka (způsobené kvalitou či kvantitou předchozího vzdělávání) prakticky zohledňovány nebyly, i když probírané učivo nabízelo prostor pro individuální nebo skupinové aktivity žáků. Také zadání domácích úkolů bylo jednotné pro všechny žáky.

Vstupní motivační metody jsou využívány při výuce obou jazyků, jsou deklarovány buď verbálně nebo formou zadání úkolů. Učivo je aktualizováno informacemi ze současného života, regionální a profesní tematikou. Výsledky učení jsou průběžně vyhodnocovány, četnost klasifikace je velmi dobrá. Formy prověřování znalostí jsou standardní (ústní i písemné) a mají návaznost na probírané učivo. Periodicky jsou prověřovány také výchozí znalosti a dovednosti. Hodnocení popř. sebehodnocení výkonů žáků je v závěru hodiny prováděno spíše výjimečně.

Protože hodnocení žáků je zaměřeno převážně pozitivně, probíhá výuka v příznivé atmosféře, žáci respektují dohodnutá pravidla jednání, projevy nežádoucího chování žáků nebyly ve sledovaných hodinách zaznamenány. Prostor pro diskusi v hodinách byl, je však limitován mírou znalostí vyučovaného jazyka. Komunikace mezi učitelkou a žákem je nesrovnatelně frekventovanější než komunikace mezi žáky navzájem. Úroveň verbální komunikace vyučujících odpovídala jejich odborné způsobilosti.

Příkladné personální podmínky, velmi dobré materiální a psychohygienické podmínky, převážně účelné formy a metody práce, vhodná organizace výuky se spíše nadprůměrnou úrovní motivace, hodnocení a komunikace klasifikují celkovou úroveň výuky cizích jazyků jako nadprůměrnou (dvě hospitované hodiny byly příkladné, čtyři velmi dobré).

Společenské vědy

Skupinu společenskovědních předmětů tvoří ve škole dějepis, občanská nauka a ekonomika. Personálně je jejich vyučování zajištěno velmi dobře interními učitelkami s odbornou i pedagogickou způsobilostí.

Vyučování se realizuje v kmenových učebnách se standardním zařízením, které odpovídá požadavkům školní hygieny. Odborné učebny s účelově zaměřenými didaktickými pomůckami, audiovizuální technikou případně netradičním uspořádáním školního nábytku pro výuku uvedených předmětů ve škole nejsou. Vybraná témata předmětu ekonomika se procvičují v učebně výpočetní techniky. V hospitovaných hodinách dějepisu byly využity dějepisné mapy a atlasy, ale probírané téma nabízelo a zasluhovalo daleko větší míru názornosti, kterou poskytuje audiovizuální technika. Absenci učebnic v hodinách občanské nauky nahrazují okopírované texty pro řešení skupinových úkolů, běžná je práce s literárními ukázkami.

Učivo bylo interpretováno věcně správně, metodická struktura sledovaných hodin byla přizpůsobena výukovým a výchovným cílům, vedle tradičně pojatých hodin byl v občanské nauce a ekonomice prostor pro skupinovou práci. Jen omezený časový úsek byl věnován vyjadřování vlastního názoru žáků na probírané téma, názorový spor nastolen ani řešen nebyl, přestože k němu např. v občanské nauce byla příležitost. Aktivita žáků byla dobrá, ale šlo vždy jen o kvantitativně omezenou skupinu.

Vstupní motivační metody nebyly ve struktuře kontrolovaných vyučovacích hodin častým ani výrazným prvkem, který by soustředil pozornost žáků na hlavní téma. Častější byla aktualizace učiva, uvádění příkladů z praxe a jejich aplikace na stavebnictví (zejména v předmětu ekonomika). V dějepise a občanské nauce byly málo zřetelné mezipředmětové vztahy k českému jazyku a literatuře a nedostatečně tak vytvářely širší historicko-společenský kontext pro uvedený maturitní předmět. Hodnocení žáků je zaměřeno převážně pozitivně a jeho kvantita i kvalita odpovídá charakteru společensko-vědních předmětů. Vedle tradičních forem (individuální a frontální zkoušení) byly v občanské nauce využívány i netradiční formy, např. vyhodnocení ankety, hodnocení práce žáků ve skupinách, klasifikace a ukázky samostatných domácích prací. V závěru většiny vyučovacích hodin této předmětové skupiny však chybělo zhodnocení výkonu žáků v průběhu hodiny a konstatování, zda bylo nebo nebylo dosaženo v úvodu hodiny deklarovaného cíle.

Interakce a komunikace vycházela z převahy tradičního pojetí vyučování s těžištěm na komunikaci učitel - (aktivní) žák. Ze sledovaných předmětů byla výjimkou pouze jedna hodina občanské nauky, kde v rámci skupinové práce probíhala „tichá“ komunikace uvnitř skupin. Chyběla však forma meziskupinové komunikace polemického charakteru, i když příkladná úroveň verbální komunikace učitelů a příznivé psychosociální klima vyučovacích hodin pro takovou komunikaci vytvářely příznivé podmínky.

Personální podmínky pro výuku společenských věd jsou velmi dobré, úroveň ostatních sledovaných ukazatelů (materiální a psychohygienické podmínky, organizace, formy a metody výuky, motivace a hodnocení, interakce a komunikace) byla spíše průměrná. Jedna hodina občanské nauky byla hodnocena jako velmi dobrá, zbývající hodiny dějepisu, ekonomiky a občanské nauky jako dobré.

Tělesná výchova

Kontrolní hospitace se ve dvou vyučovacích hodinách tělesné výchovy zaměřila zejména na personální, materiální a psychohygienické podmínky výuky, které jsou hodnoceny jako velmi dobré. Předmět vyučují dva pedagogové, jeden má pouze pedagogickou způsobilost a jedna odbornou i pedagogickou způsobilost. Výuka se realizuje ve vlastní tělocvičně a na víceúčelovém hřišti, což umožňuje naplnit učební osnovy při dodržení požadovaných psychohygienických podmínek. Hospitované hodiny měly velmi dobrou organizační úroveň, vhodnou metodickou skladbu a přiměřenou náročnost na žáky při respektování individuálních dovedností. Žáci byli pozitivně motivováni, nácvik vrhu koulí prováděli s nasazením a úsilím po maximálním výkonu, prvky obrany v kopané zvládli velmi dobře. Z vyučovacích hodin bylo patrné, že dohodnutý způsob interakce a komunikace mezi žáky navzájem a mezi žáky a pedagogem je respektován a přispívá k bezpečnosti a ochraně zdraví žáků ve vyučování.

Celkově byly dvě sledované hodiny (stejně jako všechna ostatní kritéria) hodnoceny jako velmi dobré.

Přírodní a technické vědy

Matematika a deskriptivní geometrie

Personální zabezpečení výuky obou předmětů je vynikající. Matematiku vyučují tři, deskriptivní geometrii dva vyučující - všichni s odbornou i pedagogickou způsobilostí a dlouholetou

pedagogickou praxí, což velmi příznivě ovlivňuje kvalitu vyučování. Inspekce se seznámila s prací všech vyučujících ve všech třídách školy.

Výuka probíhá v kmenových učebnách, pracovna matematiky ani deskriptivní geometrie ve škole není. Potřebné pomůcky jsou soustředěny v příslušném kabinetu. V matematice je dobré vybavení učebními pomůckami pro tematické celky planimetrie, stereometrie (modely těles, nástěnný přehled vzorců, rýsovací pomůcky) a funkce (soubor grafů funkcí na fóliích pro zpětný projektor). Omezená je dispozice didaktických pomůcek pro oblasti všech typů rovnic a nerovnic, goniometrie, elementární geometrie, analytické geometrie, posloupností a řad, kombinatoriky, případně pro diferenciální a integrální počet. Pro vyučování deskriptivní geometrie mají učitelé k dispozici modely těles, řezy těmito tělesy, několik demonstračních modelů průniků dvou těles vyrobených pracovníky školy a soupravu demonstračních konstrukčních prvků pro modelování jednotlivých situací v soustavě projekce na dvě a tři průmětny. Obdobné demonstrační segmenty mají i žáci, kteří si je zhotovili na základě instrukcí vyučujících. Toto základní vybavení je pro analýzu dílčích situací postačující. Pro grafické znázornění je běžně používáno rýsovacích potřeb a barevných kříd. Při kontrolních hospitacích v matematice však využití didaktické techniky nebylo častým prvkem. Všichni žáci mají k dispozici učebnice (v některých třídách i dvě: starší a novou verzi Matematika pro střední školy), sbírky úloh a potřebné učební texty, sloužící obvykle k procvičování učiva. Zcela běžná je práce s kalkulátory. Vyučující jsou vybaveni potřebnou odbornou i metodickou literaturou, jejíž využití je uvedeno v tematických plánech. Vybavení školy jinými nosiči informací a programů (soubory pro zpětné projektory, videozáznamy, diafilmy, počítačové výukové programy apod.) pro tento předmět je zatím spíše v oblasti plánů.

Z hlediska organizace, forem a metod výuky měly hospitované vyučovací hodiny tyto společné charakteristické znaky:

- konkrétně stanovený a přesně specifikovaný cíl vyučovací hodiny, který vyučující v průběhu vyučovacího procesu neustále sledoval a cíleně k němu vedl žáky
- konstrukce vyučovacích jednotek měly převážně tradiční strukturu s důsledně uplatňovanou zásadou soustavnosti, nové poznatky byly vyvozovány za plného využití všech předchozích vědomostí, k nimž byly dedukční metodou v logickém uspořádání vyvozovány a přičleňovány poznatky nové, které byly nenásilně vřazovány do vybudovaného systému vědomostí
- logická struktura výkladu byla podepřena zápisem na tabuli a volbou typových příkladů
- žákům byl poskytován dostatečný prostor pro vlastní logické úvahy, alternativní způsoby řešení úkolů a pro vyvození shrnujících závěrů
- veškeré činnosti byly demonstračně modelovány vyučujícím i žáky a na základě těchto modelových situací přesně zakresleny na tabuli a narýsovány do sešitů
- velká pozornost byla věnována přesnosti, úplnosti a srozumitelnosti každého grafického projevu, cíleně byla rozvíjena prostorová představivost
- organizace vyučovacích hodin odpovídala psychohygienickým požadavkům, vyučovací čas byl efektivně využit

Hlavní motivační metodou bylo využívání numerických aplikací a předpisů pro řešení praktických situací a jejich profesní aplikace. Výsledky učení byly učiteli průběžně vyhodnocovány, četnost a formy prověřování znalostí odpovídají charakteru obou předmětů. Individuální i frontální zkoušení mělo charakter zpětné vazby pro učitele i pro ostatní žáky. Hodnocení žáků bylo objektivní a zdůvodněné.

Důsledkem skutečnosti, že hodnocení žáků je zaměřeno převážně pozitivně a nemá charakter samoučelného hledání chyb či nedostatků, byla příznivá interakce mezi učitelem a žáky s minimem nežádoucího chování žáků. Na základě příkladné úrovně verbální komunikace učitelů byly rozvíjeny komunikační dovednosti žáků s důrazem na odbornou matematickou terminologii. Zájem žáků o práci ve vyučovacích hodinách byl evidentní a projevoval se jejich aktivitou, soustředěností a zjevnou mírou samostatnosti.

Výpočetní technika

Předmět vyučují dva vyučující s dlouholetou pedagogickou praxí. První má odbornou a pedagogickou způsobilost pro výuku matematiky a fyziky pro střední školy, druhá je inženýrka ekonomie s pedagogickou způsobilostí. Oba se výpočetní technikou profesně zabývají řadu let a individuálně se v tomto oboru vzdělávají z domácí i zahraniční odborné literatury a absolvováním vzdělávacích kurzů.

Podílejí se také na vytváření materiálních podmínek pro výuku tohoto předmětu, které jsou v současné době na velmi dobré úrovni. Škola disponuje dvěma odbornými učebnami výpočetní techniky. Původní (starší) učebna je vybavena 15 počítači typu PC 486-100 Mhz, s pamětí 8 nebo 16 MB RAM. Toto vybavení dovoluje provoz i na operačním systému Windows 95, 602 PRO PC SUITE a výukových programů pro MS DOS. 1. září t. r. byla uvedena do provozu nová učebna. Její vybavení je v souladu s požadavky na hardware, mající zajišťovat zdárný chod programů počítačové grafiky. Tvoří jej:

7 počítačů Pentium – Celeron 266 MHz, 32 MB RAM, HDD 1,6 GB + video 4 MB

8 počítačů Pentium – Celeron 333 MHz, 32 MB RAM, HDD 3 GB + video 4 MB.

Pro zajištění výstupu prací z počítače plánuje škola v následujícím roce zakoupit plotter. Pro výukové účely je instalován následující software: operační systém Windows 95, počítačová grafika SPIRIT verze 8, ekonomický program CALLIDA a „kancelářský balík“ 602 PRO PC SUITE. Na říjen až listopad t. r. je plánována instalace verze 9 počítačové grafiky SPIRIT a nový program Allplan verze 15 sponzorovaný firmou Nemetschek. Dále probíhá jednání o sponzorském instalování dalšího grafického programu ARCHICAD. Škola je připojena na síť Internetu čtyřmi počítači, z nichž jeden je v učebně přístupný žákům. Postupně jsou realizovány práce na vybudování školní sítě. Obě učebny jsou vybaveny novým účelným nábytkem.

Předmět je vyučován v 1. – 3. ročníku, celkem v 7 třídách, které se dělí na skupiny, tj. celkem 24 hodin. Formou hospitací byly zhlédnuty 4 vyučovací hodiny v dvouhodinových blocích, které měly tyto společné znaky:

- organizace vyučování v odborné počítačové učebně odpovídala stanoveným výukovým cílům, organizační pokyny byly srozumitelné a jejich realizace byla zpětně kontrolována
- nejčastěji používaným postupem byl výklad (vysvětlování) obvyklých algoritmů v dané programové realizaci, jejich demonstrace učitelem (nebo některým ze žáků), upozornění na možné komplikace či chyby a procvičení
- součástí výkladové složky byla nabídka alternativních řešení a při procvičování byly zohledněny rozdílné individuální dovednosti žáků
- tempo výuky vycházelo ze zpětnovazební kontroly zvládnutí procvičovaných prvků, koncentrovanost žáků byla velmi dobrá a vyučovací čas byl plně využit
- žáci si zapisovali do sešitů jen stručné poznámky, součástí výkladu byly informace o studijních materiálech (učebnice, příručky)
- v programu vyučovací jednotky byl prostor pro individuální aktivity a dotazy žáků

- v závěru hodin byly nové informace a dovednosti vřazeny do ucelené soustavy znalostí o předmětu

Hlavním motivačním prvkem prostupujícím výukou byla nezbytnost zvládnutí výpočetní techniky pro budoucí profesi i pro praktický život, což se ve vyučování projevilo soustředěnou pozorností a aktivitou žáků. Prověřování znalostí vycházelo ze specifiky předmětu a vedle základních teoretických znalostí se soustředilo zejména na praktické zvládnutí jednotlivých tematických celků. Hodnocení žáků bylo zaměřeno převážně pozitivně, bylo objektivní a jeho součástí byla analýza případných chyb.

Ve sledovaných hodinách bylo patrné, že si žáci postupně osvojují pravidla interakce a komunikace ve specifickém prostředí odborné počítačové učebny, a to jak uvnitř skupiny, tak ve vztahu k učiteli. Dohodnutá pravidla byla většinou žáků akceptovaná, v případě jejich nerespektování došlo k přiměřenému zásahu vyučujícího. Většina žáků pracovala aktivně a se zájmem.

Pro výuku matematiky, deskriptivní geometrie a výpočetní techniky jsou ve škole vynikající personální podmínky. Materiální a psychohygienické podmínky, organizace, metody a formy výuky, účinnost motivace, způsob hodnocení a úroveň interakce a komunikace byly ve sledovaných hodinách velmi dobré, stejně je hodnocena celková úroveň kvality vyučování této skupiny předmětů (1 hodina vynikající, 15 hodin velmi dobrých, 1 dobrá).

Odborné předměty a praxe

Pro profesionální přípravu ve studijním oboru pozemní stavitelství je rozhodující skupina odborných předmětů. Sedmnácti kontrolními hospitacemi byly sledovány předměty:

odborné kreslení, stavební materiály, stavební mechanika, architektura, pozemní stavitelství, betonové konstrukce, stavební stroje, dřevěné a kovové konstrukce, inženýrské stavby a praxe.

Personální zajištění výuky z hlediska odborné a pedagogické způsobilosti ukazuje následující tabulka:

Předmět	Celkem hodin	Pedagogická a odborná způsobilost							
		Ú	%	O	%	P	%	N	%
Odborné kreslení	10	10	100						
Stavební materiály	6	3	50	3	50				
Stavební mechanika	10	10	100						
Architektura	6					6	100		
Geodézie	5	5	100						
Pozemní stavitelství	46	31	67,39	15	32,61				
Betonové konstrukce	10	10	100						
Stavební stroje	6	4	66,67	2	33,33				
Konstrukční cvičení	25	21	84,00	4	16,00				
Dřev.a kov.konstrukce	6	6	100						
Inženýrské stavby	4	4	100						
Praxe	44	16	36,36			2	4,54	26	59,09
Celkem	178	120	67,42	24	13,48	8	4,49	26	14,61

Zkratky uvedené ve sloupcích pedagogické a odborné způsobilosti:

Ú - úplná, O - pouze odborná, P - pouze pedagogická, N - nevyhovující

Z tabulky převzaté z podkladové dokumentace ředitelky školy vyplývá, že ze šesti hodnocených skupin předmětů je výuka odborných předmětů zajišťována učiteli s nejnižší mírou odborné a pedagogické způsobilosti. Výpovědní hodnota tabulky je ještě „zkreslena“ tím, že pedagogickou způsobilost „získali“ 4 učitelé odborných předmětů tím, že jim byla vzhledem k věku a délce praxe prominuta povinnost absolvovat doplňkové pedagogické studium (DPS). Podle zpracovaného plánu dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků by měl zahájit v příštím školním roce DPS jeden učitel odborných předmětů, což celkovou situaci výrazně neovlivní. Proto je třeba hledat na přechodné období alternativní formy vzdělávání, a to i pro učitele, kteří z hlediska platového zařazení už studovat nemusejí. Zvláště naléhavě to platí pro předmět praxe.

Materiální podmínky nebyly ve sledovaných hodinách hodnoceny příliš příznivě. Pro účely vyučování odborným předmětům slouží ve škole 2 rýsovný (ateliéry pro odborné kreslení) a 1 odborná učebna pro pozemní stavitelství. Pro výuku některých témat stavební mechaniky je využívána učebna fyziky, tradičními i moderními geodetickými přístroji je vybaven kabinet geodézie. Při kontrolních hospitacích však výuka většiny odborných předmětů probíhala v kmenových učebnách převážně bez využití názorných pomůcek, audiovizuální techniky a někdy i učebnic, takže materiální podmínky výuky byly jen 2x hodnoceny jako velmi dobré, 3x jako dobré, ale 9x byly hodnoceny jako ještě vyhovující s převahou negativ a 3x jako nevyhovující. Skutečnost, že většina finančních prostředků určených na pomůcky byla v minulém roce věnována na vybudování nové učebny výpočetní techniky, ob stojí jen částečně, neboť budování odborných učeben pro profilové předměty je na jedné straně dlouhodobou záležitostí a na druhé straně řada pomůcek není finančně mimořádně náročná, část lze vyrobit svépomocí, část je možné získat za přispění sponzorů.

Psychohygienické podmínky výuky odborným předmětům jsou dobré, neboť sestavení rozvrhu hodin, zařízení odborných i kmenových učeben, osvětlení, teplota, čistota a větrání učeben odpovídá požadavkům školní hygieny.

Probírané učivo bylo interpretováno věcně správně a v souladu se současným stavem teorie i praxe v dané oblasti, organizace, formy a metody výuky se však stereotypně opakovaly ve většině hospitovaných hodin. Převažoval v nich verbální projev vyučujícího doplněný zápisem osnovy na tabuli, učivo bylo předáváno v hotové podobě převážně za účelem pamětního osvojení. Učební pomůcky doplňovaly výklad jen asi v jedné třetině sledovaných hodin, audiovizuální technika nebyla využita v žádné z nich. Pro vyučování některým předmětům nejsou učebnice (nebo jsou zastaralé), proto následovalo diktování zápisu do sešitů a překreslování obrázků z tabule. Před zakončením hodiny byl malý nebo nulový časový prostor pro shrnutí probraného učiva případně pro jeho procvičení. Prostor pro diskusi žáků byl vytvářen výjimečně, poměrně málo byly zohledňovány individuální schopnosti a zkušenosti žáků. Problémové nebo skupinové vyučování nebylo v odborných předmětech realizováno, velmi často však byl uplatňován požadavek aplikovat učivo na konkrétní podmínky stavební praxe. Při 17 kontrolních hospitacích byla účelnost a vhodnost organizace výuky a použitých forem či metod práce hodnocena jen 4x jako nadprůměrná, 5x jako průměrná, 5x jako ještě vyhovující s převahou negativ a 3x jako nevyhovující se zásadními nedostatky.

Vstupní motivační metody (výzvy) při zahájení vyučovací hodiny nebo při zahájení výkladu nového učiva byly uplatňovány ojediněle. Hlavním motivačním prvkem byla aktualizace učiva a uvádění příkladů z praxe, častěji však učitelem než žáky. Při prověřování znalostí a dovedností bylo nejfrekventovanějším způsobem ústní nebo písemné individuální zkoušení, které buď přímo navazovalo na bezprostředně probrané učivo nebo postihovalo probraný tematický celek. V závěru vyučovacích hodin většinou nezbyval čas na hodnocení výkonu

jednotlivých žáků či třídy ani na stručné zhodnocení, zda a jak byl splněn cíl hodiny.

Vzhledem k tomu, že ve většině inspekci sledovaných hodin uplatňovali pedagogové tradiční pojetí vyučování, spočívala interakce mezi žákem a učitelem spíše v pasívních činnostech (poslech verbálního projevu a pozorování učitele, zápis poznámek, překreslování obrázků, opakování hlavních poznatků). Pro vzájemnou spolupráci žáků a jejich více či méně organizovanou komunikaci nebyl v klasické struktuře zhlédnutých hodin vytvářen prostor. Žáci si na převažující výše popsané pojetí vyučování zvykli a jejich vztah k výuce je většinou pozitivní, neboť jde o hlavní profilové předměty jimi zvoleného oboru.

Praxe

Pro realizaci učebního plánu a učebních osnov předmětu praxe zvolila škola dva způsoby, první pro žáky 2. a 3. ročníků, druhý pro žáky 5. ročníku.

Žáci druhých a třetích ročníků jsou (vždy dva ze třídy) vyčleněni z teoretického vyučování, vytvoří desetičlennou skupinu a absolvují týdenní praxi (26 hodin). Tento postup si každý žák zopakuje dvakrát až třikrát (dle ročníku) za školní rok. Personální zajištění praxe je ovšem nevyhovující, neboť ji zajišťují 3 pracovníci bez odborné a pedagogické způsobilosti. Jejich pracovní úvazky tvoří v součtu 62 hodiny týdně, rozdíl mezi stanovenými úvazky a odučenými hodinami je jim hrazen z hospodářské činnosti. Ve škole jsou pro praktickou výuku 2 dílny, část praxe však žáci realizují formou produktivní práce při opravách a rekonstrukcích školní budovy, domova mládeže i tělocvičny.

Pro žáky 5. ročníků je praxe organizována v učebnách školy za vedení učitelů teoretické výuky. Jedná se o praktické aplikace pozemního stavitelství v rámci předmětů ekonomika, betonové konstrukce, architektura a výpočetní technika v celkovém součtu 18 hodin týdně. Z tohoto počtu je 16 hodin vyučováno učiteli s úplnou a 2 hodiny pouze s pedagogickou způsobilostí. Žáci jsou rozděleni do skupin, praxi jsou věnovány 44 hodiny týdně, což je v souladu s učebním plánem.

Vzhledem k tomu, že se v případě 5. ročníků jedná o dobíhající experimentální obor, soustředil inspekční tým pozornost zejména na posouzení systému organizace praxe žáků 2. a 3. ročníků, který má tyto nedostatky a problémy:

- týdenní počet vyučovacích hodin ve třídě se celoročně snižuje o 2 - 3 hodiny (podle dotace předmětu praxe v jednotlivých ročnících)
- po absolvování týdenní praxe si musí žáci doplnit „zameškané“ teoretické učivo, což se v průběhu školního roku 2x až 3x opakuje, některým žákům to působí potíže a je to předmětem připomínek žáků i rodičů
- nevyhovující odborná a pedagogická způsobilost učitelů praxe neodpovídá významu předmětu v rámci učebního plánu studijního oboru
- z pedagogické dokumentace související s předmětem praxe není průkazné, jak žáci plní učební osnovy

Personální podmínky vyučování odborným předmětům jsou celkově velmi dobré, toto hodnocení je však výsledkem „zprůměrování“ početné skupiny předmětů, uvnitř které jsou znatelné rozdíly (7x vynikající, 1x velmi dobré, 8x dobré, 1x ještě vyhovující). Materiální podmínky byly hodnoceny jako ještě vyhovující, negativa spočívají v nedostatečném využívání metodických pomůcek, audiovizuální techniky a částečně i učebnic. Psychohygienické podmínky výuky jsou hodnoceny jako dobré. Celkové hodnocení účelnosti organizace vyučování a použitých metod či forem práce kolísá mezi průměrnou a podprůměrnou úrovní, úplné spektrum však představuje hodiny s výraznou převahou

pozitiv, průměrné hodiny, hodiny s převahou negativ i hodiny nevyhovující. Účinnost motivace, způsob hodnocení žáků a úroveň interakce a komunikace byly průměrné. Celkově bylo 5 vyučovacích hodin hodnoceno jako nadprůměrných, 6 jako průměrných, 4 měly výrazné nedostatky a 2 byly nevyhovující.

Hodnocení kvality vzdělávání

Kvalita vzdělávání byla hodnocena padesáti dvěma kontrolními hospitacemi v dvaceti předmětech. Učební plán obou vyučovaných studijních oborů byl dodržen, učební osnovy jsou v hodnocených předmětech plněny (v případě předmětu praxe je plnění osnov z pedagogické dokumentace neprůkazné). V přípravě a realizaci vyučovacích hodin jsou však značné rozdíly a hodnocení sledovaných hodin postihuje všechny stupně - od vynikajících až po nevyhovující.

Plánování výuky vzhledem ke vzdělávacímu programu je hodnoceno jako velmi dobré. Personální podmínky jsou celkově velmi dobré, ve dvou skupinách předmětů příkladné. Materiální podmínky jsou velmi dobré pro vyučování cizích jazyků, tělesné výchovy, přírodních a technických věd (zejména výpočetní techniky). Jen průměrné jsou materiální podmínky pro výuku českého jazyka a literatury i společenských věd, citelně slabá místa jsou ve skupině odborných předmětů. Negativa v materiální vybavenosti nejsou vždy jen objektivní záležitostí nedostatku finančních prostředků, ale mají i subjektivní příčiny v míře aktivity a iniciativy pedagogů. Psychohygienické podmínky výuky jsou velmi dobré, neboť stanovení rozvrhu hodin a přestávek, pracovní místa žáků, možnosti občerstvení, osvětlení, teplota, větrání učeben a estetika i čistota všech prostor odpovídají požadavkům školní hygieny. Vzhledem k výukovým (tzn. vzdělávacím i výchovným) cílům studijního oboru jsou značné rozdíly a rezervy v účelnosti organizace vyučování i volbě metod a forem práce se žáky, které jsou celkově hodnoceny jen jako průměrné. Prakticky všechny vyučovací jednotky měly výše popsanou tradiční strukturu (s aktivním učitelem a převážně pasivním žákem), která se stereotypně opakuje. Vyučování se tak blíží mechanickému procesu, který potlačuje tvořivost a vlastní pohled na svět. Ve vyučovacím procesu fungují vcelku dobře motivační metody, hodnocení žáků, interakce a komunikace.

Celkově je kvalita vzdělávání hodnocena jako dobrá.

HODNOCENÍ KVALITY ŘÍZENÍ

Plánování

Vedení školy chce navázat na dlouholetou tradici výuky stavebních oborů, proto byl již v roce 1996 zpracován soubor opatření pod názvem Koncepce rozvoje Střední průmyslové školy stavební Mělník. V roce 1999 byl tento střednědobý plán aktualizován a obsahuje záměr specializace školy, obsah středoškolského stavebního vzdělání z hlediska budoucnosti, navrhovaný počet tříd a žáků, strategii personálního zajištění výuky a výchovy mimo vyučování, kontrolní činnost, program údržby budov v majetku školy, navrhované služby pro město a kontakty se zahraničními školami. Tyto koncepční záměry byly stanoveny na základě analýzy podmínek školy, reagují na požadavky trhu stavebních prací, současného stavu

a možností školy. Prioritami jsou stavební odborné znalosti žáků a jejich uplatnění na pracovním trhu, dovednost pracovat s výpočetní technikou (grafické programy) a znalost světových jazyků. Na stanovení strategických cílů se vedle ředitelky školy podíleli pracovníci školy účastí na jednáních pedagogické rady a předmětových komisí. Na základě uvedeného koncepčního materiálu jsou zpracovávány roční plány školy. Výsledky komplexní inspekce v oblasti kvality vzdělávání však ukazují na jejich nedostatečnou zpětnovazební funkci a nedůsledné vyhodnocování, a to jak na úrovni výročních zpráv školy a zejména na úrovni předmětových komisí.

Ve škole jsou v tomto školním roce vyučovány dva studijní obory: 36-41-M/001 (JKOV: 36-32-6/00) Pozemní stavitelství, čtyřleté denní studium a 36-46-3, 6 Stavebnictví se zaměřením 01 Pozemní stavitelství - dobíhající experimentální dvoustupňové denní studium s délkou studia 5 let. V seznamu studijních oborů uvedeném v Rozhodnutí MŠMT ČR o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č. j. 14 777/99-21 ze dne 17. 2. 1999 je však uveden pouze prvně jmenovaný studijní obor. Výuka dobíhajícího experimentálního studijního oboru 36-46-3, 6 Stavebnictví se zaměřením 01 Pozemní stavitelství s délkou studia 5 let tedy nebyla předepsaným způsobem schválena a škola nedodržuje podmínky zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení stanovené zákonem ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Učební dokumenty studijního oboru 36-41-M/001 Pozemní stavitelství schválilo MŠMT ČR dne 22. září 1997 č.j. 30 209/97-71 a učební dokumenty studijního oboru 36-46-3, 6 Stavebnictví se zaměřením 01 Pozemní stavitelství dne 25. 5. 1994 č.j. 17412/94-23. Kontrola rozvrhu hodin a třídních knih prokázala, že výuka ve škole probíhá v souladu s těmito dokumenty. V současné době nejsou žákům nabízeny žádné nepovinné předměty, nabídka se však - dle sdělení ředitelky školy - připravuje na zimní období, kdy jsou také v mimovyučovací době žákům k dispozici ateliéry, učebny výpočetní techniky, tělocvična a posilovna, studovna a knihovna. Celoročně mohou žáci využívat ve škole kopírovací stroje.

V kvalitě plánování je výrazná převaha pozitiv, tato skutečnost je však zastíněna tím, že není dodržen zákon ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů, neboť je vyučován studijní obor, který není uveden v rozhodnutí MŠMT ČR o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č. j. 14 777/99-21 ze dne 17. 2. 1999.

Organizování

Organizační uspořádání školy je stanoveno dokumentací upravující organizaci výchovně vzdělávací činnosti školy. V ní jsou vymezeny kompetence řídicích pracovníků a stanoveny poradní orgány. Činnost pedagogické rady je standardní. Nezřetelný je vliv předmětových komisí na zlepšení a využívání materiálního vybavení a zejména na účelnost organizace výuky a použitých metod i forem práce. Řízení školy je funkčně strukturováno, v praxi se však opírá o výraznou přirozenou autoritu ředitelky školy. Organizace vyučování (rozvrh hodin a přestávky) stanovená vedením školy odpovídá vyhlášce MŠMT ČR č. 354/1991 Sb., o střední škole, ve znění pozdějších předpisů. Rozhodnutí vydávaná ředitelkou školy ve správním řízení jsou obsahově a formálně správná. Vnitřní informační systém ve škole funguje, k předávání informací slouží operativní porady, nástěnky a termínový kalendář, předávání informací je doloženo. Standardním způsobem poskytuje škola potřebné informace i žákům a jejich rodičům. Na veřejnosti se škola prezentuje prostřednictvím regionálních sdělovacích prostředků a aktivním podílem na zlepšení životního prostředí ve městě (opravy chodníků, úprava zeleně). Obsah a forma Výroční zprávy za školní rok 1998/99 je v souladu s § 17e zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších

předpisů. Nedostatečná je však její analytická úroveň a její využití pro další činnost školy.

Organizování vnitřního života školy a fungování informačního systému má nadprůměrnou úroveň.

Vedení a motivování pracovníků

Systém vedení a motivování pracovníků odpovídá velikosti školy a zařízení, která sdružuje. Základní cíle rozvoje a fungování školy jsou stanoveny zpracovanou koncepcí, k její realizaci jsou využívány nástroje operativního řízení. Operativní řízení je jako celek funkční a postihuje celou organizační strukturu školy. Při vedení pracovního kolektivu používá ředitelka převážně demokratický styl řízení, při kterém předpokládá i očekává aktivitu a iniciativu zaměstnanců a vytváří jim pro ně podmínky. Stimulační systém obsahuje morální i hmotné prostředky. Vnitřní platový předpis obsahuje všem známá kritéria pro přiznání proměnlivých složek platu. Hodnocení je prováděno pololetně s možností případných změn i mimo tento termín. Koncepce rozvoje školy je náročným úkolem, pro jehož realizaci chce management využít odborný potenciál zaměstnanců školy, do kterého investuje své prostředky (účast na odborných seminářích, přednáškách, školeních a kurzech). Začínajícímu učiteli bez pedagogické způsobilosti je přidělen zkušený pedagog, se ředitelkou školy jsou v pravidelných intervalech probírány a řešeny jeho případné pedagogické problémy.

Škola provádí evaluaci vnitřními i vnějšími prostředky. Žákům zadává např. vlastní soubor testů z matematiky, českého jazyka a cizích jazyků. V profilových maturitních odborných předmětech jsou žákům zadávány klauzurní práce. V říjnu 1998 prošli žáci testováním KALIBRO 17, v březnu 1999 Nadace Scio, v dubnu se zúčastnili Sondy MATURANT 99.

Systém vedení a motivování je hodnocen jako velmi dobrý.

Kontrolní mechanismy

Kontrolní systém ředitelky školy vychází ze Směrnice MŠMT ke kontrolní činnosti v resortu školství, mládeže a tělovýchovy čj. 15 702/98, která se zaměřuje na kontrolní činnosti v resortu školství. Na základě tohoto legislativního dokumentu vypracovala ředitelka školy Vnitřní směrnici k provádění kontrolní činnosti s platností od 1. února 1999, se kterou byli seznámeni zaměstnanci školy na lednové pedagogické radě.

Kontrolní činnost řídicích pracovníků školy je zakotvena také v organizačním řádu školy, který stanovuje kompetence řídicích pracovníků školy a v jejich náplních je uvedena také kontrolní činnost. Systém vnitřní kontroly tak postihuje celou organizační strukturu školy včetně provozu školy a výchovy mimo vyučování. Výsledky kontrolních hospitací ČŠI však ukazují, že vedoucími pracovníky školy nejsou vždy přijímána konkrétní opatření k nápravě zjištěných nedostatků. Společné hospitace členů inspekčního týmu a ředitelky školy a následné rozborů hodin s učiteli konstatovaly, že kritéria pro hodnocení pedagogické práce se ve většině aspektů shodují a že slabými místy v kvalitě výuky jsou stereotypní struktura vyučovacích hodin, nízká efektivita prověřování znalostí a zařazování moderních vyučovacích metod a audiovizuální techniky.

Úroveň rozsahu a účinnosti kontrolních mechanismů je spíše nadprůměrná.

Hodnocení kvality řízení

V hodnocení jednotlivých sledovaných oblastí řízení je výrazná převaha pozitiv, je však třeba odstranit zjevnou chybu a zajistit, aby v rozhodnutí MŠMT o zařazení do sítě škol,

předškolních zařízení a školských zařízení byl uveden dobíhající experimentální studijní obor 36-46-3, 6 Stavebnictví se zaměřením 01 Pozemní stavitelství.

DALŠÍ VÝZNAMNÁ ZJIŠTĚNÍ

Podle rozhodnutí MŠMT ČR č. j. 14 777/99-21 ze dne 17. 2. 1999 má škola dvě součásti: Domov mládeže (DM) a Školní jídelnu.

Domov mládeže -

se nachází nedaleko školní budovy, vedle něho je budova školní tělocvičny a víceúčelové hřiště. Jeho kapacita je 60 lůžek, v současné době poskytuje ubytování pro 30 chlapců a 14 dívek, z toho je 5 z jiných středních škol. Podle vyhlášky MŠMT ČR č. 315/1997 Sb., o domovech mládeže, splňuje podmínky pro zařazení do I. kategorie. Měsíční poplatek za ubytování je 800,- Kč. Podmínky pro ubytování, přípravu na školní vyučování i pro zájmovou (zejména sportovní) činnost jsou velmi dobré. Žáci mají k dispozici vybavenou kuchyňku. Provoz DM zajišťují dvě vychovatelky s plným pracovním úvazkem a dvě vychovatelky s polovičním úvazkem pro noční služby. Pedagogická dokumentace předepsaná vyhláškou MŠMT ČR č. 354/1991 Sb., o střední škole, je vedena standardním způsobem.

Školní jídelna -

je umístěna v suterénu školní budovy, její součástí je prodejna občerstvení. Má kapacitu 390 jídel, denní průměr je 386 obědů, z toho přibližně 270 pro žáky (včetně ubytovaných) a zaměstnance školy. Personál tvoří vedoucí stravovacího provozu (poloviční úvazek), vedoucí kuchařka, dvě kuchařky, tři pracovnice na úklid a pomocné práce a jedna pracovnice s kumulovaným úvazkem prodavačka - skladová účetní. Kvalita stravy je velmi dobrá, stejně jako estetika prostředí a úroveň stolování. Režim výdeje stravy pro žáky je v souladu s rozvrhem hodin, provoz jídelny je celoroční. Částečně jídelna zabezpečuje i pitný režim. Hygienické kontroly provedené ve školní jídelně nezaznamenaly závažné nedostatky.

Domov mládeže zajišťuje výchovu mimo vyučování, poskytuje žákům dobré ubytování, umožňuje přípravu do školy a nabízí aktivity pro volný čas. Školní jídelna zabezpečuje kvalitní stravu s velmi dobrou úrovní stolování. Obě zařízení dotvářejí komplexnost vzdělávacího a výchovného programu školy a svoje funkce plní.

Hospodářská činnost

Škola provozuje hospodářskou činnost poskytováním dočasně nevyužitých prostorových, stravovacích a ubytovacích kapacit a formou produktivní práce žáků v rámci předmětu praxe. Příjmy z této činnosti v r. 1998 činily 1 190 163,- Kč. Tento pozitivní výsledek je používán ke krytí nákladů hlavní činnosti včetně výdajů na učební pomůcky, knihy a časopisy, které v r. 1998 představují 116 706,- Kč. Prostředky z hospodářské činnosti byly v posledním období věnovány zejména na vybudování nové učebny výpočetní techniky a její připojení na síť Internetu.

VÝČET DOKLADŮ, O KTERÉ SE INSPEKČNÍ ZJIŠTĚNÍ OPÍRÁ

- Rozhodnutí MŠMT ČR o zařazení do sítě škol, předškolních zařízení a školských zařízení č. j. 14 777/99-21 ze dne 17. 2. 1999

- Učební dokumenty studijního oboru 36-41-M/001 Pozemní stavitelství vydané MŠMT ČR dne 22. září 1997, č. j. 30 209/97-71 a učební dokumenty studijního oboru 36-46-3, 6 Stavebnictví se zaměřením 01 Pozemní stavitelství vydané dne 25. 5. 1994, čj. 17412/94-23
- povinná dokumentace školy dle § 38a zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění pozdějších předpisů
- Výroční zpráva školy za školní rok 1998/1999
- Výroční zpráva o hospodaření školy za rok 1998
- Koncepce rozvoje SPŠ stavební
- Plán práce školy na školní rok 1999/2000
- směrnice k provádění kontrolní činnosti
- tematické plány hospitovaných předmětů
- rozvrhy hodin (tříd, vyučujících)
- plán kontrolní činnosti ředitelky školy a dalších vedoucích pracovníků
- hospitační záznamy a zápisy z provedených kontrol
- podkladové materiály před inspekcí
- dotazníky pro rodiče žáků

ZÁVĚR

Střední průmyslová škola stavební Mělník vychází z dlouhodobé tradice výuky stavebních oborů, pro svůj další rozvoj má jasné koncepční záměry a dobré materiální podmínky, které umožňují realizovat vzdělávací a výchovný proces. Z komplexního posouzení činnost školy vyplývá, že kvalita vzdělávání je celkově průměrná, v oblasti řízení je výrazná převaha pozitiv negativně ovlivněna tím, že jeden z vyučovaných studijních oborů není zřizovatelem předepsaným způsobem schválen.

Finanční prostředky přidělené ze státního rozpočtu jsou navýšeny o příjmy z vlastní hospodářské činnosti a efektivně čerpány k účelu jejich poskytnutí.

Na základě posouzení kvality vzdělávání a řízení a s přihlédnutím k funkčnosti zařízení, která škola sdružuje, hodnotí ČŠI celkově činnost školy jako nadprůměrnou.

Datum vyhotovení inspekční zprávy a složení inspekčního týmu

Razítko

Školní inspektoři	Titul, jméno a příjmení	Podpis
Vedoucí týmu	Mgr. Jaroslav Chrpa	J. Chrpa v. r.
Členové týmu	Ing. Mgr. Josef Hejzák	Hejzák J. v. r.
	PaedDr. Vilibald Knob	Vilibald Knob v. r.
Pracovníci ústředí ČŠI	Ing. Leon Kolman	

V Mladé Boleslavi dne 23. listopadu 1999

Přílohy: vyhodnocení dotazníků pro rodiče

Datum a podpis ředitelky školy stvrzující převzetí inspekční zprávy

Datum převzetí inspekční zprávy: 7. prosince 1999

Razítko

Ředitelka školy

Podpis

Ing. Libuše Boháčková

Ing. Libuše Boháčková v. r.

Předmětem inspekce bylo zhodnocení činnosti školy dle § 18 odst. 3, 4 zákona ČNR č. 564/1990 Sb., o státní správě a samosprávě ve školství, ve znění pozdějších předpisů.

Dle § 19 odst. 8 téhož zákona může ředitel školy podat připomínky k obsahu inspekční zprávy České školní inspekci do 14 dnů po jejím obdržení. Připomínky k obsahu inspekční zprávy jsou její součástí.

Hodnotící stupnice

Stupeň	Širší slovní hodnocení
Vynikající	Zcela mimořádný, příkladný
Velmi dobrý	Výrazná převaha pozitiv, drobné a formální nedostatky, nadprůměrná až spíše nadprůměrná úroveň
Dobrá	Negativa a pozitiva v rovnováze, průměrná úroveň
Ještě vyhovující	Převaha negativ, výrazné nedostatky, citelně slabá místa
Nevyhovující	Zásadní nedostatky, které ohrožují průběh výchovně-vzdělávacího procesu.
Plní, je v souladu	Dodržuje, čerpá účelně, efektivně
Neplní, není v souladu	Nedodržuje, nečerpá účelně, efektivně

Další adresáti inspekční zprávy

Adresát	Datum předání/odeslání inspekční zprávy	Podpis příjemce nebo čj. Jednacího protokolu ČŠI
Školský úřad	1999-12-23	180/99-5075
Zřizovatel	1999-12-23	181/99-5075

Připomínky ředitelky školy

Datum	Čj. Jednacího protokolu ČŠI	Text
-	-	Připomínky nepodány